

Žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne, keďže Komisia nemá vyšetrovaciu a donucovaciu právomoc, aby mohla dcérskym spoločnostiam v EÚ uložiť povinnosť predložiť dokumenty a poskytnúť informácie, ktorými disponujú iba právne subjekty, ktoré nepatria do právomoci Komisie. Žalobcovia preto uvádzajú, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď im zaslala formálnu žiadosť o informácie, na základe ktorej boli títo žalobcovia povinní poskytnúť dokumenty a informácie, ktoré vlastní a ktorými môže disponovať len ich materská spoločnosť nachádzajúca sa mimo územia EÚ.

Presnejšie žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 18 ods. 1 a 3 nariadenia Rady č. 1/2003, keďže nezohľadňuje doktrínu o vlastníctve dokumentov a disponovaní s nimi a z toho dôvodu ani základné obmedzenie uvedených ustanovení. Okrem toho žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje základné zásady medzinárodného práva, to znamená zásadu teritoriality, suverenity, nezasahovania a rovnosti štátov tým, že údajne presadzuje donucovaciu právomoc vo vzťahu k spoločnosti nachádzajúcej sa mimo územia EÚ.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssensKrupp Liften Ascenseurs/Komisia Európskych spoločenských

(Vec T-144/07)

(2007/C 155/55)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssensKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: V. Turner a D. Mes, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenských

Návrhy žalobkyne

- zrušiť sporné rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne, znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyňi,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators.

Navrhuje zrušenie rozhodnutia v rozsahu, v ktorom sa jej týka, a subsidiárne zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza po prvé, že Komisia nebola oprávnená uplatniť článok 81 ES, pretože protiprávne konanie nemalo žiadny podstatný vplyv na obchod medzi štátmi Európskej únie.

Žalobkyňa subsidiárne uvádza, že Komisia nie je najvhodnejším orgánom na ochranu hospodárskej súťaže pre uplatnenie článku 81 ES v zmysle oznámenia Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov na ochranu hospodárskej súťaže [neoficiálny preklad] (¹). Komisia tým, že napriek tomu začala konanie, porušila legitímnu dôveru, ktorú žalobkyňa mohla vyvodzovať z použitia tohto oznámenia.

Po tretie, Komisia začatím konania a stanovením pokuty porušila zásadu *ne bis in idem*, zásadu právnej istoty, zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu riadnej správy, pretože belgický orgán na ochranu hospodárskej súťaže žalobkyňi odpustil pokutu týkajúcu sa účasti na porušení práva o karteloch, ktoré je predmetom napadnutého rozhodnutia.

Komisia okrem toho neprávom konštatovala, že žalobkyňa, ThyssenKrupp Elevators AG a ThyssenKrupp AG solidárne zodpovedajú za protiprávne konanie, ktorého sa dopustila žalobkyňa.

Žalobkyňa okrem toho uvádza, že Komisia stanovením uloženej pokuty porušila článok 23 nariadenia č. 1/2003 (²), usmernenia k metóde stanovovania pokút (³), zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu proporcionality. Komisia ďalej nedodrжала maximálnu výšku pokuty podľa článku 23.

Tiež stanovením toho, v akom rozsahu má byť znížená pokuta, ktorá by inak bola žalobkyňi uložená, vzhľadom na jej spoluprácu na základe oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút (úprava o korunnom svedkovi) (⁴), Komisia porušila toto oznámenie a zásadu rovnosti zaobchádzania.

Konečne stanovením toho, v akom rozsahu má byť znížená pokuta, ktorá by inak bola žalobkyňi uložená, vzhľadom na jej spoluprácu mimo rámca úpravy o korunnom svedkovi, Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania, zásadu proporcionality, zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásady riadnej správy.

(¹) Ú. v. ES C 101, s. 43.

(²) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

(³) Oznámenie Komisie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO (Ú. v. ES C 9, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).

(⁴) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).